

Τὸ Θέατρο

Ἄργυροπούλου : «Τὸ Μοντέλο τῆς Γυναίκας μου»—Δελφοί : «Τηλέως»—
Ἄνδρεάδης : «Ἡ Πολιτικὴ τοῦ Ποδογύρου»—«Καρολίνα»—Λυρικόν :
«Τὸ Ταξίδι τοῦ κ. Περισσὸν»—Ρέξ : «Προανάκρισις».

Ἡ θεατρικὴ κίνησις καὶ τὸν μῆνα πού ἔληξε ὑπῆρξε πλούσια ποσοτικά, ἂν ὄχι ποιοτικά. Δυὸ ἔργα ἑλληνικὰ καὶ τέσσαρα ξένα, πού δυστυχῶς ὅμως οἱ παραστάσεις τους ἦτανε μᾶλλον λιγοστές, παρ' ὅλη τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὴ φροντίδα τοῦ ἀνεβάσματος.

Ὁ θιάσος Ἄργυροπούλου συνεχίζοντας τὴν εὐγενικὴν του προσπάθεια νὰ παρουσιάσῃ νέους Ἑλληνας συγγραφεῖς καὶ δικαιώνοντας κατὰ τὸν πιὸ πανηγυρικὸν τρόπο τὸν τίτλον του : «Ἑλληνικὴ Κωμῳδία» ἀνέγραψε τὸ φετινὸ καλοκαίρι στὸ δραματολόγιόν του ὄλο ἑλληνικὰ ἔργα, πού ἂν δὲν εἶναι ἴσως ὅλα ἰσάξια σὲ ἔμπνευση καὶ τεχνικὴν, παραμένουν ἐνδιαφέροντα γιατί δείχνουν τὴν ἀμιλλα τῶν νέων συγγραφέων μας. Ἀπὸ τὴν ἐνθάρρυνση αὐτὴ τοῦ θιάσου Ἄργυροπούλου, ἀσφαλῶς μονάχα ὠφέλεια θὰ προκύψῃ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἐξαιρέτου καλλιτέχνη θάπρεπε νὰ τὸ ἀκολουθήσουν καὶ τὰ κρατικὰ ἐπιχορηγούμενα θέατρα.

Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ τὴ θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Ψαθᾶ μετὰ τὸ «Στραβόξυλο», ὁ Ἄργυρόπουλος μᾶς ἔδωκε τὸ πρῶτον ἔργον πρόζας τοῦ κ. Π. Παπαδοῦκα : «Τὸ μοντέλον τῆς γυναίκας μου» μιὰ συνολικὰ ἀξιόλογον κωμῳδίαν πού τὴν διακρίνει, πρὸ πάντων στίς δυὸ πρῶτες πράξεις, ἔξυπνος καὶ ἀνάλαφρος διάλογος, μετὰ πολλὰ εὐρήματα καὶ κάποιον σατυρικὸν πνεῦμα γύρω ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ζωὴν. Βέβαια, τὸ ἔργον θὰ κέρδιζε ἂν εἶχε περισσότερὴν δράσιν καὶ

αν ή λύση στην τρίτη πράξη δέν ήταν τόσο βεβιασμένη, ώστε να φαίνεται αφύσικη κι' άναληθής. Περισσότερο διαγεγραμμένος είναι ο σύζυγος που τον έπαιξε άριστοτεχνικά ο κ. 'Αργυρόπουλος. Στην έπιτυχία συνέτειναν οι κυρίες Γιώτα Λάσκαρη και Άννα Σταυρίδου που τό κοινό την ξαναείδε με χαρά στη σκηνή, καθώς και οι άλλοι φιλότιμοι ήθοποιοί. Πάντως ο κ. Παπαδόκας έδειξε με την πρώτη του κωμωδία τη σεμνότητα και τον πολιτισμό του κι' άσφαλώς με τό ταλέντο του θα γράψει άργότερα πολύ ώραιότερα πράγματα.

Ό θίασος Παλαιολόγου ανέβασε τον «Τηλέρωτα» του κ. Ξενοπούλου, ένα σκηνικό παιχνίδι όπως τό χαρακτήρισε ο συγγραφέας. Βέβαια δέν είναι από τις καλύτερες δημιουργίες του ανθρώπου που έδωσε τόσα ώραία και άρτια έργα στο θέατρο. Άλλά και σ' αυτή την ανάλαφρη και χωρίς αξιώσεις κωμωδία την καλοκαιρινή, όπως έγραψε ο κ. Ξενοπούλος, διακρίνεις τη μάστοριά και την πείρα, τη φαντασία, τό σπινθηροβόλο συχνά διάλογο. Η πρώτη πράξη είναι μάλλον άφηγηματική, τό έργο όμως παίρνει την άνοιξια και ή δράση κορυφώνεται στην τελευταία πράξη. Δυστυχώς τό χαριτωμένο αυτό έργο παίχτηκε από τό θίασο Παλαιολόγου άφόρητα, χωρίς άτμόσφαιρα, άμελέτητα. Ίσως θα μπορούσε να έξαιρέσει κανείς την κυρία Ήώ Παλαιολόγου, που έχει χάρη κ' ευγένεια. Τό λεβέντε ριντώ του κ. Δόξα δέν μπόρεσα να τό δω, πληροφορήθηκα όμως ότι είχε όλα τά χαρίσματα της τέχνης του φίλου συγγραφέα.

Η κ. Άνδρεάδη εξακολουθεί να προτιμά την άγγλική και άμερικανική παραγωγή. Είναι ή μεγάλη άδυναμία της. Έφέτος όμως τά έργα που μäs παρουσίασε δέν είχαν έξαιρετική τύχη. «Η πολιτική του ποδογύρου», του Νιλ Γκράντ είναι μιá ευχάριστη κ' έξυπνη κωμωδία, που παρουσιάζει μιá γυναίκα ή όποια με τη χάρη της και την τσαχπινιά της, άναστατώνει έναν ύπουργό και πετυχαίνει τό διορισμό του συζύγου της που τον ύπεραγαπά. Υπάρχει περισσότερη φλυαρία παρά δράση, συχνά όμως ο διάλογος είναι χαριτωμένος. Τό έργο θα κέρδιζε αν ή έκτέλεση ήταν περισσότερο ρυθμική και γοργή. Η κ. Άνδρεάδη είχε πολλή δροσιά κ' ευγένεια, μολονότι κάποτε ή φωνή της ήταν μονότονη. Ό κ. Άποστολίδης ένεφάνισε τό ρόλο του πολύ μπουφόνικα, πράγμα που αντίβαινει στον τύπο του ύπουργού. Βέβαια πρόκειται γι' άνθρωπο που θέλγεται από την όμορφιά της γυναίκας και πέφτει στα δίχτυα της, δε χάνει όμως την αξιοπρέπειά του. Είναι κωμικός, χωρίς να είναι γελοίος. Η κ. Ξανθάκη ήταν μιá παραφωνία και δέν είχε κανονίσει ούτε τον τόνο της φωνής της. Ό κ. Χριστογιαννόπουλος μονότονος. Μόνον ο κ. Μορίδης ύπήρξε αξιόλογος.

Η «Καρολίνα» του Μώμ, παρά την αντίθετη γνώμη της πλειονότητας των κριτικών, είναι από τά πολύ έξυπνα και καλογραμμένα έργα του δημοφιλή συγγραφέα. Έχει πολλά κωμικά έπεισόδια και ή κεντρική ιδέα ότι ή γυναίκα προκαλεί τον πόθο όταν μένει άπιστη, είναι βαθύτατα άληθινή και ανθρώπινη. Η σκηνοθεσία του κ. Σαραντίδη ήταν φροντισμένη και τό μοναδικό σκηνικό του κ. Βακαλό ήταν έξαιρετικά πρωτότυπο στη σύλληψη, αν και κάπως φανταχτερό σέ χρώμα.

Η κ. Άνδρεάδη έπαιξε περίφημα την Καρολίνα, καθώς και οι κυρίες Στεφανίδη και Ξανθάκη ήτανε καλύτερες από άλλη φορά. Πιο εύλύγιστη ή πρώτη και πιο άκαμπτη ή δεύτερη, με φωνή διαπεραστική. Έξαιρετικοί στο παίξιμό τους οι κ. κ. Φαρμάκης και Σταρένιος.

Ἡ παλιά κωμωδία τῶν Λαμπικῶν καὶ Μαρτέν : «Τὸ Ταξίδι τοῦ κ. Περισόν» ἦταν μιὰ σημαντικὴ ἐπιτυχία τοῦ θιάσου Κοτοπούλη. Ἐκτέλεση, ἀνάβασμα, σκηνογραφίες τοῦ κ. Ἀνεμογιάννη, σκηνοθεσία τοῦ κ. Κούν, ὅλα ἦταν μοναδικὰ καὶ ἡ παράσταση αὐτὴ πρέπει νὰ λογιστεῖ στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ θιάσου. Ἀπὸ τοὺς ἠθοποιούς ποὺ ἔλαβαν μέρος ὁ κ. Λογοθετίδης, μὲ τὸ εὐχάριστο παίξιμό του καὶ ἡ κ. Ἀρώνη μὲ τὴν ἔμφυτη χάρη της, θαυματούργησαν ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι συνέτειναν στὴ μεγάλη ἐπιτυχία.

Ἡ «Προανάκρισις» τῶν Ἄλσπεργκ καὶ Ἔσσε, ὡς ἀστυνομικὸ ἔργο κρατᾷ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. Ἔργο μὲ βαθύτερο φιλοσοφικὸ νόημα ποὺ ἀφορᾷ τὴ δικαστικὴ πλάνη. Ὁ κ. Παππᾶς καὶ ὁ κ. Γιαννίδης ἦτανε περίφημοι καὶ χαίρεσαι νὰ τοὺς βλέπεις στὴ σκηνή. Ἐξοχοὶ ἦτανε ἀκόμα ὁ κ. Αὐδῆς καὶ ὁ κ. Λαιμός. Παράσταση συνολικὰ ἀπὸ τίς ὠραιότερες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ